

Folketingets Lovsekretariat
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

KULTURMINISTERIET
NYBROGADE 2
POSTBOKS 2140
1015 KØBENHAVN K

TELEFON 33 92 33 70
FAX 33 91 33 88

E-POST (X.400):
s=kum;p=kum;a=dk400;c=dk;
INTERNET:
kum@kum.dk

Hermed fremsendes i 85 eksemplarer svar på spørgsmål nr. S
1020 vedrørende parallelimport af cd-plader stillet den 10.
januar 1997.

17 JAN. 1997

Ebbe Lundgaard

Spørgsmål nr. S 1020

Stillet den 10. januar 1997

Svar til folketingsmedlem Kim Behnke (FP) fra kulturministeren.

Spørgsmål nr. S 1020:

"Vil ministeren tage stilling til, hvorvidt det er i strid med dansk lovgivning, når en butik i Århus foretager parallelimport af cd-plader?"

Svar:

Efter ophavsretslovens § 2 skal ophavsmænd til litterære og kunstneriske værker som udgangspunkt give samtykke til enhver spredning af eksemplarer af deres værker til almenheden. Denne hovedregel gennembrydes i lovens § 19 af en bred undtagelse, der indebærer, at når eksemplarer af værker med ophavsmændens samtykke er solgt eller på anden måde overdraget til andre, så kan de solgte eller overdragne eksemplarer frit spredes videre fx ved videresalg. Denne frie viderespredningsret (konsumtion) gælder, uanset hvor eksemplarerne er bragt på markedet.

Efter ophavsretslovens § 65, stk. 1, og § 66, stk. 1, har udøvende kunstnere og fremstillere af lydoptagelser (pladeproducenter) en eksemplarspredningsret, der principielt svarer til den, der efter lovens § 2 tilkommer ophavsmænd. Efter § 65, stk. 4, 2. pkt., og § 66, stk. 2, 2. pkt., gælder der dog for udøvende kunstnere samt fremstillere af lydoptagelser afvigelse fra den almindelige regel i lovens § 19 om fri viderespredning. Afvigelsen består i, at den frie viderespredningsret i forhold til udøvende kunstnere og fremstillere af lydoptagelser kun finder anvendelse på optagelser, der med rettighedshaverens samtykke første gang er bragt på markedet inden for EØS. Dette indebærer, at pladeproducenter og udøvende kunstnere, hvis plader er bragt på markedet første

gang uden for EØS, principielt kan kontrollere videresalg af parallelimporterede plader inden for EØS-området. Denne særlige regulering af retten til fri viderespredning bygger på EF-direktivet af 19. november 1992 om udlejning og udlån m.v. Efter direktivets art. 9, stk. 2, bestemmes følgende:

"Spredningsretten inden for Fællesskabet med hensyn til en genstand som omhandlet i stk. 1 udtømmes først, når genstanden for første gang sælges i Fællesskabet af rettighedshaveren eller med dennes tilladelse."

Anvendelsen af spredningsbestemmelsen i art. 9, stk. 2, jf. ophavsretslovens § 65, stk. 4, 2. pkt., og § 66, stk. 2, 2. pkt., forudsætter, at den pågældende lydoptagelse overhovedet er beskyttet. Det må her tages i betragtning, at direktivet ikke har nogen direkte virkning på medlemslandenes forhold til tredie lande. Dette spørgsmål er overladt til national lovgivning og de enkelte landes eksisterende internationale forpligtelser på området.

Efter ophavsretslovens § 86, stk. 1, gælder beskyttelsen efter § 65 og § 66 umiddelbart kun for optagelser, som har fundet sted i Danmark. Efter § 88 kan lovens bestemmelser under forudsætning af gensidighed ved kgl. anordning udvides i forhold til andre lande. Med hjemmel i § 88 er det i § 12, stk. 4 i anordning nr. 964 af 12. december 1995 om anvendelse af ophavsretsloven i forhold til andre lande m.v. bestemt, at spredningsretten kun gælder for optagelser, der er foretaget i et land inden for EØS-området. Efter den danske ophavsretslov gælder der således ingen spredningsret for optagelser, der er foretaget i lande uden for EØS-området, fx i Canada og USA.

Det ovenfor anførte kan sammenfattes derhen, at det kun vil være i strid med de gældende bestemmelser i ophavsretsloven at foretage parallelimport i Danmark af lydoptagelser, såfremt disse oprindeligt er fremstillet i et EØS-land og første gang bragt på markedet i et land uden for EØS. Det forudsættes, at der er tale om lovligt fremstillede lydoptagelser.